

Å spille instrumenter

Å slippe en hel gruppe barn løs på hvert sitt instrument kan lett utløse "kaosangst".

Det kan bli bråkete og uoversiktlig, barna krangler om de ulike instrumentene, alle spiller på full styrke hele tiden og til slutt er både små og store like slinte og sure.

Heldigvis trenger det ikke å være slik! Ingenting sier "sosialt samspill" som det å faktisk spille sammen. I spill kan vi møtes helt uten ord, utenfor språkbarrierer og bare være tilstede - sammen - i musikken. Det skaper rom for mange magiske øyeblikk og for mye god kommunikasjon.

Følger du disse tre enkle kjørereglene er du på god vei mot instrumentspill som vil være en kilde til glede for alle de involverte!

1. Velg de rette instrumentene

Alle instrumenter bør være hele og pene og passe inn i det lydbildet dere ønsker. Enkelt forklart kan vi si at treklanger går "i magen" og metallklanger går "til hodet". Det er "hodeklange" vi blir slitne av.

Dere vil derfor bruke flere rasleinstrumenter og trommer enn bjeller og triangler.

Rasleegg er supre: De er fargerike, morsomme å spille med, er rimelige og har god, behagelig lyd. Det er lettere og mye morsommere å spille med ett egg i hver hånd! Alle barnehagene har fått en stor pakke rasleegg i instrumentpakken.

Andre gode instrumenter til barn er claves, wood blocks, maracas, cabasas, guiros, sandblokker og små trommer. Små tamburiner og bjellekranser som ikke har for skarp lyd kan også være fine.

Noen instrumenter som kan fungere dårligere i sampsill er kastanjetter (vanskelig å få til god lyd, lite tilfredsstillende å spille på) samt instrumenter som triangel, cymbaler og kubjeller (fine lydeffekter, men altfor dominerende i samspill).

Det er MYE lettere å lede et samspill dersom den voksne som leder har en tromme, gjerne en djembe, som lyder over de andre instrumentene. Alle barnehagene i bydelen har fått en slik djembe i instrumentpakken!